

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

1. června 2017¹

„Dumping — Dovoz kyseliny vinné pocházející z Číny — Změna konečného antidumpingového cla — Částečný prozatímní přezkum — Status podniku působícího v tržním hospodářství — Náklady nejdůležitějších vstupů, které se v zásadě zakládají na tržní hodnotě — Změna okolností — Povinnost uvést odůvodnění — Lhůta pro přijetí rozhodnutí o statusu podniku působícího v tržním hospodářství — Právo na obhajobu — Článek 20 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009“

Ve věci T-442/12,

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, se sídlem v Changzhou (Čína), zastoupená E. Vermulstem, S. van Cutsem, F. Graafsmou a J. Cornelisem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené S. Boelaert, jako zmocněnkyní, původně ve spolupráci s G. Berrischem, advokátem, a N. Chesaitesem, barrister, poté s G. Berrischem a B. Byrnem, solicitor, a nakonec s N. Tuominenem, advokátem,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, původně zastoupenou M. Françou a A. Stobiecka-Kuik, poté M. Françou a J.-F. Brakelandem, jako zmocněnci,

a

Distillerie Bonollo SpA, se sídlem ve Formigine (Itálie),

Industria Chimica Valenzana SpA, se sídlem v Borgoricco (Itálie),

Distillerie Mazzari SpA, se sídlem v Sant'Agata sul Santerno (Itálie),

Caviro Distillerie Srl, se sídlem ve Faenza (Itálie),

a

¹ — Jednací jazyk: angličtina.

Comercial Química Sarasa, SL, se sídlem v Madridu (Španělsko), zastoupenými R. MacLeanem, solicitor,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 626/2012 ze dne 26. června 2012, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 349/2012 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2012, L 182, s. 1), v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobkyni,

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení A. M. Collins (zpravodaj), předseda, M. Kančeva a R. Barents, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Heeren, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. prosince 2016,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Kyselina vinná se používá při výrobě vína a jiných nápojů, jako potravinářská přídatná látka a jako zpomalovač do sádry a v řadě dalších výrobků. V Evropské unii i v Argentině se L-(+)-vinná kyselina vyrábí z vedlejších produktů při výrobě vína nazvaných vinný kal, které se přeměňují na vinan vápenatý a následně na kyselinu vinnou. V Čínské lidové republice jsou L-(+)-vinná kyselina a DL-vinná kyselina vyráběny z benzenu, který se přeměňuje na maleinanhydrid, poté na kyselinu maleinovou a nakonec na kyselinu vinnou. Kyselina vinná vyrobená chemickou syntézou má stejné fyzické a chemické vlastnosti a stejné základní použití jako kyselina vinná vyrobená z dílčích produktů při výrobě vína. V odpověď na otázku, kterou Tribunál položil na jednání, účastnice řízení potvrdily, že DL-vinná kyselina je vyráběna pouze v Číně.
- 2 Dne 24. září 2004 Evropská komise obdržela stížnost týkající se dumpingových praktik v odvětví kyseliny vinné, kterou podalo několik evropských výrobců, mezi něž patří Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA a Industria Chimica Valenzana SpA.
- 3 Dne 30. října 2004 zveřejnila Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2004, C 267, s. 4).
- 4 Dne 27. července 2005 přijala Komise nařízení (ES) č. 1259/2005, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovozy kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2005, L 200, s. 73).
- 5 Dne 23. ledna 2006 přijala Rada Evropské unie nařízení (ES) č. 130/2006 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2006, L 23, s. 1).

- 6 Po zveřejnění oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti platných antidumpingových opatření dne 4. srpna 2010 (Úř. věst. 2010, C 211, s. 11) obdržela Komise dne 27. října 2010 žádost o přezkum těchto opatření před pozbytím platnosti, kterou podaly Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari a Industria Chimica Valenzana.
- 7 Dne 26. ledna 2011 zveřejnila Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o zahájení přezkumu před pozbytím platnosti a přezkumu antidumpingových opatření použitelných na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2011, C 24, s. 14) na základě čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51, dále jen „základní nařízení“).
- 8 Dne 9. června 2011 podalo pět společností uvedených v bodě 6 výše na základě čl. 11 odst. 3 základního nařízení žádost o částečný prozatímní přezkum v případě dvou vyvážejících výrobců, přičemž jedním z nich byla žalobkyně Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.
- 9 Dne 29. července 2011 zveřejnila Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o zahájení částečného prozatímního přezkumu antidumpingových opatření použitelných na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2011, C 223, s. 16) v souladu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení.
- 10 Dne 1. srpna 2011 Komise zaslala žalobkyni dotazník a formulář žádosti o přiznání statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství (dále jen „STH“). Žalobkyně zaslala svoji žádost Komisi dne 26. srpna 2011 a řádně vyplněný dotazník dne 1. září 2011.
- 11 Dne 3. října 2011 zaslala Komise žalobkyni žádost o informace. Zejména ji žádala o poskytnutí důkazů o tom, že ceny jejích surovin se zakládají na tržní hodnotě, jelikož zdrojem dotčené suroviny je ropa, tedy výrobek prodávaný na světových trzích.
- 12 Dne 17. října 2011 odpověděla žalobkyně na žádost Komise a upřesnila, že benzen, který používá, se získává z koksu, a nikoliv z ropy, a poskytla diagram znázorňující její kupní ceny benzenu vyráběného z koksu a diagram znázorňující cenu benzenu vyráběného z koksu na severu Čínské lidové republiky. Doplnila, že její kupní cena benzenu se zakládá na čínské tržní hodnotě.
- 13 Ve dnech 14. a 15. listopadu 2011 provedla Komise inspekci na místě v prostorách žalobkyně.
- 14 Dne 1. února 2012 zaslala Komise žalobkyni své oznámení týkající se žádosti o přiznání STH a informovala ji o zamítnutí této žádosti a o podstatných skutečnostech a úvahách, z nichž vycházelo toto zamítnutí. V oznámení bylo zejména uvedeno, že podle žalobkyně je benzen, který používá, vyráběn z koksu, a nikoliv z ropy. V oznámení bylo navíc zdůrazněno, že benzen představuje velkou část nákladů na suroviny, které představují téměř polovinu výrobních nákladů kyseliny vinné. Podle oznámení má tedy jakékoli zkreslení ceny benzenu značný dopad na výrobní náklady kyseliny vinné v Čínské lidové republice. V oznámení bylo konečně uvedeno, že cena benzenu v Čínské lidové republice je o 19 % až 51 % nižší než v Evropě a ve Spojených státech.
- 15 Dne 13. února 2012 zaslala žalobkyně Komisi své připomínky k oznámení uvedenému v bodě 14 výše a mimo jiné tvrdila, že clo z vývozu benzenu ve výši 40 % bylo nahrazeno prozatímním clem ve výši 0 %. Žalobkyně kromě toho zdůraznila, že benzen, který používá, je vyráběn z koksu, a tedy srovnání cen benzenu provedené Komisí není správné, neboť v Evropě a ve Spojených státech je benzen vyráběn z ropy.
- 16 Dne 11. dubna 2012 zaslala Komise žalobkyni dokument poskytující konečné informace, který obsahoval podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě zamýšlela doporučit změnu platných antidumpingových opatření v souladu s článkem 20 základního nařízení, a dokument, ve kterém byly

uvedeny podrobnosti o výpočtu dumpingového rozpětí žalobkyně. V informačním dokumentu bylo zejména uvedeno, že clo z vývozu benzenu ve výši 40 % bylo nahrazeno prozatímním clem ve výši 0 %. V uvedeném dokumentu však byl učiněn závěr, že žalobkyně nebyla schopna vysvětlit nízkou cenu benzenu na čínském trhu. V tomto ohledu bylo v dokumentu poskytujícím konečné informace poukázáno na existenci rozdílu v ceně benzenu mezi 19 % až 51 % mezi Čínskou lidovou republikou a ostatními zeměmi s tržním hospodářstvím a na nevrácení 17 % daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) z vývozů benzenu.

- 17 Dne 16. dubna 2012 Rada přijala prováděcí nařízení (EU) č. 349/2012 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení (Úř. věst. 2012, L 110, s. 3).
- 18 Dne 25. dubna 2012 zaslala žalobkyně Komisi své připomínky k dokumentu poskytujícímu konečné informace a zejména ji požádala, aby jí poskytla další informace o metodice použité pro výpočet běžné hodnoty. Ve stejný den mimoto zaslala nabídku cenového závazku směřujícího k odstranění dumpingu v souladu s článkem 8 základního nařízení.
- 19 Po ukončení částečného prozatímního přezkumu týkajícího se žalobkyně a dalšího vyvážejícího výrobce přijala Rada dne 26. června 2012 prováděcí nařízení (EU) č. 626/2012, kterým se mění prováděcí nařízení č. 349/2012 (Úř. věst. 2012, L 182, s. 1, dále jen „napadené nařízení“).
- 20 Rada v napadeném nařízení v podstatě odmítá žalobkyni přiznat STH a po výpočtu běžné hodnoty na základě informací poskytnutých spolupracujícím výrobcem ve srovnatelné zemi zvyšuje pro výrobky vyrobené žalobkyní antidumpingové clo z 10,1 % na 13,1 %. V napadeném nařízení kromě toho odmítá cenový závazek nabídnutý žalobkyní.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 21 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. října 2012 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 22 Podáními došlými kanceláři Tribunálu ve dnech 4. a 31. ledna 2013 podaly Caviro Distillerie, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari a Industria Chimica Valenzana (dále jen „intervenující společnosti“) a Komise návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady.
- 23 Usnesením ze dne 12. března 2013 předseda prvního senátu povolil vedlejší účastenství Komise a upřesnil, že vzhledem k tomu, že její návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice byl podán po uplynutí lhůty uvedené v čl. 116 odst. 6 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991, je na základě zprávy k jednání, která jí bude zaslána, oprávněna předložit své vyjádření během ústní části řízení.
- 24 Při změně složení senátů Tribunálu byl na základě čl. 27 odst. 5 jednacího řádu Tribunálu soudce zpravodaj přidělen k osmému senátu, kterému byla tudíž přidělena tato věc.
- 25 Usnesením ze dne 18. května 2015 povolil předseda osmého senátu vedlejší účastenství intervenujících společností.
- 26 Intervenující společnosti předložily spis vedlejšího účastníka dne 4. srpna 2015. Hlavní účastnice řízení předložily svá vyjádření k tomuto spisu ve stanovených lhůtách.
- 27 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž se na ni vztahuje;

- uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 28 Rada navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 29 Intervenující společnosti navrhují, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyni, aby nahradila náklady řízení, které vynaložily.

Právní otázky

- 30 Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně pět žalobních důvodů, z nichž první vychází z porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážky základního nařízení, druhý z porušení čl. 11 odst. 3 základního nařízení, třetí z porušení povinnosti uvést odůvodnění, čtvrtý z porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) druhého pododstavce základního nařízení a pátý z porušení čl. 20 odst. 2 základního nařízení a práva na obhajobu.

K prvnímu žalobnímu důvodu, jenž vychází z porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážky základního nařízení

Argumenty účastnic řízení

- 31 Žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení je v rozporu s čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážkou základního nařízení v rozsahu, v němž je v něm konstatováno, že podmínky tržního hospodářství v jejím případě nepřevažují. Žalobkyně uvádí, že poskytla dostatečné důkazy o tom, že její obchodní rozhodnutí byla přijata na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku a bez zásadních zásahů státu a že náklady nejdůležitějších vstupů se v zásadě zakládají na tržní hodnotě. Zejména prokázala, že její rozhodnutí o koupi surovin byla přijata bez sebemenšího zásahu státu do množství nebo cen. Dodává, že podle napadeného nařízení splnila podmínky stanovené v čl. 2 odst. 7 písm. c) druhé až páté odrážce základního nařízení.
- 32 Z bodu 18 odůvodnění napadeného nařízení podle jejího názoru vyplývá, že Rada založila své odmítnutí na tom, že cena některých surovin je zkreslená, a to zejména cena benzenu a maleinanhydridu.
- 33 Žalobkyně především upřesňuje, že nekupuje maleinanhydrid, ale že jej sama vyrábí z benzenu získaného z koksu. Konstatovaná zkreslení ceny této suroviny jsou tedy irelevantní.
- 34 Pokud jde o cenu benzenu, žalobkyně uvádí, že Rada založila svůj závěr na třech argumentech, a sice na existenci rozdílu mezi cenami na čínském vnitřním trhu a cenami v jiných zemích s tržním hospodářstvím, který se pohybuje mezi 19 % až 51 % a který nebyl vysvětlen, na existenci cla z vývozu benzenu ve výši 40 % a na nevrácení 17 % DPH z vývozu benzenu.

- 35 Zprvč žalobkynč uvádí, že Rada opomenula, že rozdíl v cenč mezi 19 % až 51 % byl dán tím, že cena uhlí, suroviny používané k výrobč benzenu z koksu v Čínč, byla nižší než cena ropy, suroviny používané v Evropč a ve Spojených státech, jak uvedla během správního řízení. Rada v napadeném nařízení nesprávnč předpokládala, že surovinou pro výrobu benzenu koupeného žalobkyní je ropa, jak vyplývá zejména z žádosti Komise o vysvětlení ze dne 3. října 2011.
- 36 Žalobkynč kromč toho v replice uvádí, že argument Rady, že arbitráž měla odstranit cenové rozdíly, byl poprvč uplatněn v žalobní odpovědi a není uveden v napadeném nařízení ani v dokumentech týkajících se šetření.
- 37 Zadruhé žalobkynč poznamenává, že v napadeném nařízení je chybnč uvedeno, že existovalo clo z dovozu benzenu ve výši 40 %, kdežto toto clo se týkalo vývozu. Žalobkynč každopádnč prokázala, že údajná vývozní daň během období přezkumného šetření neplatila, neboť paralelnč existovala dočasná daň ve výši 0 %, jak se uznává v samotném napadeném nařízení.
- 38 Zatřetí žalobkynč tvrdí, že nevrácení 17 % DPH z vývozu benzenu nepředstavuje zásadní zásah státu ve smyslu základního nařízení. Podle judikatury základní nařízení vyžaduje, aby byl zásah státu zásadní, skutečný a přímý. To tedy umožňuje určitou míru zásahu ze strany státu. Dodává, že tyto podmínky nebyly v projednávaném případě splněny, neboť mohla koupit dovážený benzen od různých dodavatelů a za ceny sjednané bez státního zásahu. Nevrácení DPH z vývozu benzenu mohlo každopádnč odůvodnit úpravu běžné hodnoty, jak bylo učiněno během původního šetření a v jiných antidumpingových řízeních, namísto toho, aby vedlo k nepřiznání STH.
- 39 Žalobkynč v replice uvádí, že v oznámení týkajícím se žádosti o přiznání STH ze dne 1. února 2012 Komise uvedla, že žalobkynč nesplňuje dotčené kritérium z důvodu existence „zásadního zásahu státu“ na trhu s benzenem. Komise a Rada (dále jen společně „orgány“) tedy vycházely z kritéria stanoveného v čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážce první části věty základního nařízení, a nikoliv z kritéria stanoveného ve druhé části věty uvedeného ustanovení. Judikatura, kterou v souvislosti s touto otázkou Rada uvedla, je tudíž podle žalobkynč irelevantní.
- 40 Rada argumenty žalobkynč zpochybňuje.

Závčry Tribunálu

- 41 Úvodem je třeba uvést, že čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení stanoví, že v případě dovozu ze zemí bez tržního hospodářství se odchýlnč od pravidel stanovených v odstavcích 1 až 6 téhož článku běžná hodnota v zásadě určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím. Cílem tohoto ustanovení je tak zabránit zohledněnč cen a nákladů platných v zemích, které nemají tržní hospodářství, jelikož tyto parametry obvykle nejsou výsledkem působení tržních sil (rozsudek ze dne 19. července 2012, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 66).
- 42 Podle odstavce 7 písm. b) uvedeného článku však v rámci antidumpingového šetření dovozu z jakékoli země bez tržního hospodářství, která je členem Světové obchodní organizace (WTO), mezi něž patří Čínská lidová republika, se běžná hodnota určí podle čl. 2 odst. 1 až 6 základního nařízení, pokud se na základě řádnč odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, a v souladu s kritérii a postupy uvedenými v témže odst. 7 písm. c) prokáže, že při výrobč nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují pro tohoto výrobce nebo tyto výrobce podmínky tržního hospodářství.
- 43 Metoda stanovení běžné hodnoty výrobku uvedená v čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení je navíc výjimkou ze zvláštní metody stanovené za tímto účelem v čl. 2 odst. 7 písm. a) uvedeného nařízení, jelikož posledně uvedená metoda je v zásadě použitelná v případě dovozů ze zemí bez tržního

hospodářství. Podle ustálené judikatury musí být každá odchylka od obecného pravidla či výjimka z tohoto pravidla vykládány striktně (rozsudky ze dne 28. října 2004, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, T-35/01, EU:T:2004:317, bod 50, a ze dne 10. října 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener a Shanghai Prime Machinery v. Rada, T-170/09, nezveřejněný, EU:T:2012:531, bod 76).

- 44 Každému výrobcí, který si přeje, aby se na něj tato pravidla vztahovala, přísluší podle odst. 7 písm. c) téhož článku předložit dostatečné důkazy, jako jsou důkazy uvedené v posledně uvedeném ustanovení, že působí v podmínkách tržního hospodářství.
- 45 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že důkazní břemeno nese vyvážející výrobce, který žádá o přiznání STH (rozsudek ze dne 18. března 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision v. Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, bod 83). Radě a Komisi přísluší posoudit, zda jsou důkazy předložené dotyčným vyvážejícím výrobcem dostatečné k prokázání toho, že kritéria uvedená v daném čl. 2 odst. 7 písm. c) jsou splněna, aby mu mohl být přiznán STH.
- 46 Je třeba poznamenat, že podle ustálené judikatury platí, že v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření mají unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomoc. Soudní přezkum takového posouzení musí být omezen na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla, zda skutková zjištění, na jejichž základě byla učiněna napadená volba, byla věcně správná, zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení těchto skutkových zjištění nebo zda nedošlo ke zneužití pravomoci [rozsudky ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 63, a ze dne 11. září 2014, Gem-Year Industrial a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) v. Rada, C-602/12 P, nezveřejněný, EU:C:2014:2203, bod 48].
- 47 Je nesporné, že v projednávané věci nebylo STH žalobkyni přiznáno pouze z toho důvodu, že neprokázala, že splňuje kritérium uvedené v čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážce základního nařízení, přičemž ostatní kritéria byla považována za splněná.
- 48 Podle uvedeného čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážky musí výrobce předložit dostatečné důkazy o tom, že jeho rozhodnutí o ceně, nákladech a vstupech, například surovinách, nákladech na technologie a pracovní síly, výrobě, prodeji a investicích, jsou přijímána na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku a bez zásadních zásahů státu v této záležitosti a že náklady nejdůležitějších vstupů se v zásadě zakládají na tržní hodnotě.
- 49 Toto ustanovení tedy stanoví dvojí podmínku pro určitá obchodní rozhodnutí výrobce a dále podmínku týkající se nákladů nejdůležitějších vstupů (rozsudek ze dne 19. července 2012, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 73). Cílem první z těchto podmínek je ověřit, zda jsou příslušná rozhodnutí dotyčných vyvážejících výrobců motivována čistě obchodními důvody, které jsou charakteristické pro podnik působící v podmínkách tržního hospodářství, anebo zda jsou ovlivněna dalšími důvody, které jsou charakteristické pro státem řízená hospodářství (rozsudek ze dne 17. června 2009, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group v. Rada, T-498/04, EU:T:2009:205, bod 88). Pokud jde o podmínku týkající se toho, že náklady nejdůležitějších vstupů se v zásadě zakládají na tržní hodnotě, v judikatuře bylo stanoveno, že musí být chápána tak, že se vztahuje k trhu, na kterém nebylo stanovení cen ovlivněno zásahy státu [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. září 2014, Gem-Year Industrial a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) v. Rada, C-602/12 P, nezveřejněný, EU:C:2014:2203, bod 52; ze dne 10. října 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener a Shanghai Prime Machinery v. Rada, T-170/09, nezveřejněný, EU:T:2012:531, body 74 a 77, a ze dne 10. října 2012, Gem-Year a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) v. Rada, T-172/09, nezveřejněný, EU:T:2012:532, body 119 a 120].

- 50 Jak žalobkyně v projednávané věci tvrdí a aniž to Rada zpochybňuje, závěr ohledně ceny maleinanhydridu se týká výhradně druhého vyvážejícího výrobce, na kterého se vztahuje částečný prozatímní přezkum, a nikoliv žalobkyně. Je tedy třeba uvést, že odmítnutí přiznat žalobkyni STH nebylo založeno na tomto důvodu.
- 51 Z bodu 18 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že tržní zacházení bylo žalobkyni odepřeno na základě důkazů, že cena základní suroviny, benzenu, byla zkreslena. V tomto ohledu je v napadeném nařízení zaprvé uvedeno, že srovnání domácích cen v Čínské lidové republice na základě nákupních cen jednoho spolupracujícího výrobce s cenami v dalších zemích s tržním hospodářstvím ukázalo rozdíly v cenách mezi 19 % a 51 % během období šetření. Zadruhé je v napadeném nařízení uvedeno, že Čínská lidová republika ukládá dovozní clo na benzen ve výši 40 %, ale toto clo nebylo v platnosti během období přezkumného šetření. Je třeba nicméně uvést, že odkaz na dovozní clo je – jak účastnice řízení uznávají – chybou v psaní, která se poprvé vyskytla v dokumentech obsažených ve správním spise, a konkrétně v dokumentu poskytujícím konečné informace, a kterou kromě toho žalobkyně opakuje ve svých připomínkách k tomuto dokumentu ze dne 25. dubna 2012. Zatřetí je v napadeném nařízení konstatováno, že Čínská lidová republika nevrátila 17 % DPH z vývozu benzenu.
- 52 V tomto ohledu je třeba uvést, že Rada, jak sama tvrdí v napadeném nařízení, své odmítnutí založila na podmínce týkající se nákladů nejdůležitějších vstupů, jež je stanovena v čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážce druhé části věty základního nařízení, a nikoliv na podmínce týkající se rozhodnutí společností, jež je stanovena v první části věty uvedeného ustanovení. To vyplývá z výkladu napadeného nařízení v jeho kontextu s ohledem na povahu okolností uvedených k odepření STH, na systematiku čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážky základního nařízení a na veškeré dokumenty tvořící správní spis. I když oznámení týkající se žádosti o přiznání STH odkazuje na zásadní zásah státu, je v něm uvedeno, že ceny benzenu se v zásadě nezakládají na tržní hodnotě. Komise v dokumentu poskytujícím konečné informace kromě toho konstatovala zkreslení kupních cen surovin, zejména benzenu.
- 53 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že v napadeném nařízení nebyl učiněn závěr, že stát zásadně zasáhl do rozhodování žalobkyně ohledně jejích vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážky první části věty základního nařízení, nýbrž závěr, že náklady nejdůležitějších vstupů žalobkyně se ve smyslu druhé části věty uvedeného článku v zásadě nezakládaly na tržní hodnotě, protože tento trh byl narušen.
- 54 Argumenty žalobkyně i judikatura citovaná na podporu těchto argumentů, jejichž cílem je prokázat, že její obchodní rozhodnutí týkající se koupě surovin byla přijata bez zásadního, skutečného a přímého zásahu státu, musí být tedy odmítnuty jako irelevantní.
- 55 Pokud jde o skutečnosti uvedené v bodě 18 odůvodnění napadeného nařízení v rámci posouzení podmínky týkající se nákladů vstupů, tedy podmínky, která byla skutečně uplatněna, je třeba mít zaprvé za to, že při neexistenci odůvodnění rozdíl v ceně základní suroviny, a sice benzenu, mezi 19 % a 51 % může představovat významnou indicii o tom, že uvedená podmínka není splněna.
- 56 Žalobkyně vysvětluje tento rozdíl v ceně tím, že benzen vyráběný z koksu je levnější než benzen vyráběný z ropy. Dodává, že v napadeném nařízení nebylo toto odůvodnění jednoduše zohledněno.
- 57 V tomto ohledu je třeba uvést, že v oznámení týkajícím se žádosti o přiznání STH ze dne 1. února 2012 je výslovně uvedeno, že orgány vzaly tento argument na vědomí. V tomto kontextu je v bodě 20 odůvodnění napadeného nařízení tvrzeno, že žalobkyně nebyla schopna vysvětlit nízkou cenu benzenu na trhu Čínské lidové republiky ve srovnání s touto cenou v jiných zemích s tržním hospodářstvím. V tomto kontextu je třeba napadené nařízení vykládat tak, že je v něm učiněn závěr, že skutková okolnost uplatněná žalobkyní nepostačuje k vysvětlení dotčeného rozdílu v ceně.

- 58 Rada, podporovaná intervenujícími společnostmi, navíc v rámci projednávané žaloby dodala, že benzen je stejnorodý základní výrobek, že benzen získaný z ropy a benzen získaný z koksu nemají odlišnou kvalitu, která by odůvodňovala rozdíl v ceně, a že arbitráž měla na nenarušeném trhu vést k vyrovnání cen v Čínské lidové republice a cen v ostatních zemích s tržním hospodářstvím. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, neexistuje žádný důvod k tomu, aby byl argument týkající se cenové arbitráže odmítnut jako opožděný, neboť byl implicitně obsažen v odůvodnění napadeného nařízení, které vychází z existence rozdílů v cenách v různých regionech světa, které žalobkyně neodůvodnila.
- 59 Je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodech 44 a 45 výše, že důkazní břemeno nese vyvážející výrobce, který žádá o přiznání STH. Žalobkyni tedy příslušelo přesvědčivě prokázat, že benzen získaný z ropy a benzen získaný z koksu mají rozdílné charakteristiky a vlastnosti odůvodňující tento rozdíl v ceně nebo že existují další důvody pro rozdíl v ceně v těchto regionech. Je přitom nutno konstatovat, že žalobkyně pouze uvedla rozdíl v surovině používané pro výrobu benzenu, tedy základního výrobku, jehož charakteristiky se neliší v závislosti na surovině použité k jeho výrobě, a neposkytla požadované odůvodnění a důkazy o tom, že měla nárok na přiznání STH.
- 60 Argumenty žalobkyně týkající se rozdílu v ceně benzenu, který byl uveden v napadeném nařízení, musí být tudíž zamítnuty.
- 61 Zadruhé, pokud jde o vývozní clo, postačuje uvést, že v napadeném nařízení je konstatováno, že clo ve výši 40 % bylo dočasně pozastaveno. Bez ohledu na otázku, zda existence dočasně pozastaveného cla je skutečností, která může sama o sobě odrazovat od vývozu, jak tvrdí intervenující společnosti, je tedy třeba uvést, že napadené nařízení nevycházelo z této skutečnosti právě z důvodu pozastavení cla.
- 62 Zatřetí v napadeném nařízení mohlo být – aniž došlo k pochybení – uvedeno, že nevrácení 17 % DPH z vývozu benzenu je skutečností, která může přispívat ke zkreslení ceny benzenu v Čínské lidové republice. Je totiž zjevné, že v důsledku tohoto zásahu státu je vývoz benzenu z Čínské lidové republiky méně přitažlivý, a tento zásah státu tedy přispívá k umělému snížení kupní ceny benzenu na čínském trhu.
- 63 Argumenty žalobkyně týkající se údajného požadavku zásadního, skutečného a přímého zásahu státu musí být kromě toho z důvodů uvedených v bodech 52 až 54 výše odmítnuty jako irelevantní. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, je třeba mimoto konstatovat, že nevrácení 17 % DPH z vývozu nelze považovat za zásah státu do kupní ceny benzenu v Čínské lidové republice, který není zásadní.
- 64 Vzhledem k výše uvedenému musí být první žalobní důvod zamítnut jako neopodstatněný.

Ke druhému žalobnímu důvodu, jenž vychází z porušení čl. 11 odst. 3 základního nařízení

Argumenty účastnic řízení

- 65 Ve svém druhém žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení je v rozporu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení v rozsahu, v němž se okolnosti v období mezi původním šetřením, po jehož ukončení byl STH přiznán, a prozatímním přezkumem, po jehož ukončení byl tento status odepřen, podstatně a trvale nezměnily.
- 66 S odkazem na bod 34 odůvodnění napadeného nařízení má žalobkyně za to, že argument vycházející ze zkreslení ceny benzenu byl nesprávný, neboť Rada nesprávně opomenula, že benzen, který žalobkyně koupila, byl vyroben z koksu, a nikoliv z ropy. Kromě toho uvádí, že clo z vývozu benzenu ve výši 40 % bylo každopádně nahrazeno clem ve výši 0 % v letech 2007 až 2011, tedy i během období přezkumného šetření.
- 67 Rada, podporovaná intervenujícími společnostmi, argumenty žalobkyně zpochybňuje.

Závěry Tribunálu

- 68 Článek 11 odst. 3 základního nařízení stanoví, že nutnost zachování opatření může Komise v podložených případech přezkoumat z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu, nebo pokud od uložení konečného opatření uplynula přiměřená doba nejméně jednoho roku, na žádost některého vývozce nebo dovozce nebo výrobců v Unii, která obsahuje dostatečné důkazy o tom, že je nutné prozatímní přezkum zahájit.
- 69 Prozatímní přezkum se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že zachování opatření na vyrovnání dumpingu už není nutné nebo že újma v případě zrušení nebo změny opatření pravděpodobně nebude přetrvávat ani se neobnoví nebo že stávající opatření nedostačují nebo již nedostačují k vyrovnání účinku dumpingu, který působí újmu.
- 70 V rámci šetření provedeného během prozatímního přezkumu může Komise mimo jiné zkoumat, zda se okolnosti ohledně dumpingu a újmy podstatně změnilly nebo zda stávající opatření dosahují zamýšlených účinků a odstraňují újmu zjištěnou podle článku 3 základního nařízení. V tomto smyslu se při konečném zjišťování přihlédne ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům.
- 71 V projednávané věci je bod C 7 napadeného nařízení, jenž se týká dumpingu, nadepsán „Trvalá povaha změny okolností“. Bod 34 odůvodnění napadeného nařízení konkrétně uvádí, že na základě uvedených důvodů pro odepření STH lze mít za to, že závěry přezkumu jsou trvalé povahy. V tomto bodě je doplněno, že důkazy ukazují, že ke zkreslení ceny benzenu v Čínské lidové republice docházelo již před začátkem období přezkumného šetření a že neexistují žádné důkazy, z nichž by vyplývalo, že vláda tohoto státu má v úmyslu dané zkreslení cen.
- 72 Na úvod je třeba uvést, že žalobkyně patrně tvrdí, že nesprávná právní posouzení uplatněná v prvním žalobním důvodu proto představují porušení čl. 11 odst. 3 základního nařízení v rozsahu, v němž se okolnosti podstatně a trvale nezměnily, neboť jí měl být přiznán STH. Podle tohoto výkladu by mělo být o druhém žalobním důvodu rozhodnuto stejně jako o prvním žalobním důvodu.
- 73 Ve druhém žalobním důvodu je nicméně vznesena odlišná otázka, a to zda v rámci prozatímního přezkumu musí orgány konstatovat objektivní změnu skutkových okolností, nebo zda mohou provést odlišné posouzení na základě dřívějších okolností ve světle nových argumentů a důkazů předložených účastníky řízení.
- 74 Navzdory okolnosti, že název bodu C 7 napadeného nařízení odkazuje na změnu okolností, z výkladu bodu 34 jeho odůvodnění i z písemností Rady v rámci projednávaného sporu vyplývá, že se v podstatě nezměnily objektivní okolnosti, na kterých bylo založeno posouzení orgánů, ale změnilo se toto posouzení. V uvedeném bodě odůvodnění je totiž uznáno, že ke zkreslení ceny benzenu docházelo již před začátkem období přezkumného šetření. Kromě toho nic v napadeném nařízení nenasvědčuje tomu, že politika nevrácení DPH z vývozu benzenu byla zavedena po skončení období původního šetření. Navíc bez ohledu na relevanci cla z vývozu benzenu ve výši 40 % pro tyto účely, kterou Rada zpochybňuje, žalobkyně uvádí, že toto clo bylo od roku 2007 pozastaveno, a v tomto bodě jí není odporováno.
- 75 Rada tedy patrně změnila posouzení, ale výchozí okolnosti nutně zůstaly nezměněny. V napadeném nařízení je uvedeno, že okolnosti týkající se zkreslení ceny benzenu jsou trvalé povahy, což by odůvodňovalo změnu platných opatření. Tribunál musí rozhodnout, zda je s ohledem na tuto skutečnost napadené nařízení v rozporu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení.
- 76 Pro účely tohoto posouzení je třeba poznamenat, že ustanovení základního nařízení a nařízení, která mají podobný předmět a byla přijata dříve než základní nařízení, byla významně změněna, pokud jde zejména o postup přezkumu. Například podle čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 3017/79 ze dne 20. prosince 1979 o ochraně proti dumpingovým nebo subvencovaným dovozům ze zemí, které nejsou

členy Evropského hospodářského společenství (Úř. věst. 1979, L 339, s. 1), jsou nařízení o uložení antidumpingového cla „v případě potřeby přezkoumána“. Odstavec 3 tohoto ustanovení stanoví, že pokud to vyplývá z přezkumu, jsou opatření změněna, prohlášena za neplatná či zrušena. Uvedené ustanovení nicméně neupřesňuje, za jakých okolností je taková změna vyžadována.

- 77 Později čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2176/84 ze dne 23. července 1984 o ochraně před dumpingovými nebo subvencovanými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského hospodářského společenství (Úř. věst. 1984, L 201, s. 1), uváděl, že přezkum se zahájí na žádost členského státu nebo z podnětu Komise. Přezkum se však provede také na žádost zúčastněné strany pod podmínkou, že „předloží dostatečné důkazy o změně okolností odůvodňující nutnost tohoto přezkumu“ a že uplynul nejméně jeden rok od ukončení šetření. Odstavec 3 tohoto článku bez bližšího upřesnění pouze uváděl, že opatření jsou změněna, vyžaduje-li to přezkum.
- 78 Pokud jde o použití článku 14 nařízení č. 2176/84, v judikatuře bylo uvedeno, že postup přezkumu se uplatní v případě změny údajů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. února 1987, *Continente Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken v. Komise*, 312/84, EU:C:1987:94, bod 11) nebo změny okolností, pokud se přezkum provádí na žádost zúčastněné strany (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. července 1990, *Sermes*, C-323/88, EU:C:1990:299, body 16 a 17). Na základě téhož ustanovení bylo rozhodnuto, že přezkum může být odůvodněn pouze změnou okolností, pokud se přezkum provádí v návaznosti na žádost zúčastněné strany (rozsudek ze dne 1. dubna 1993, *Findling Wälzlager*, C-136/91, EU:C:1993:133, bod 15), jak vyplývá ze znění dotčeného ustanovení.
- 79 Článek 11 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), zavedl ustanovení, jehož znění je totožné se stávajícím čl. 11 odst. 3 základního nařízení.
- 80 S odkazem na judikaturu citovanou v bodě 78 výše, přestože se dotčená věc týkala výkladu čl. 11 odst. 3 nařízení č. 384/96, jehož znění se liší od znění článku 14 nařízení č. 2176/84, bylo rozhodnuto, že účelem přezkumu je přizpůsobit uložené clo změnám skutečností, které vedly k jeho uložení, a přezkum tedy předpokládá změnu těchto skutečností (rozsudek ze dne 29. června 2000, *Medici Grimm v. Rada*, T-7/99, EU:T:2000:175, bod 82). Je tomu tak díky zvláštnostem skutkového kontextu dotčené věci. V uvedené věci totiž pouze šest týdnů po zveřejnění původního nařízení o uložení antidumpingového cla Komise zveřejnila oznámení, ve kterém vyzvala vyvázející výrobce, aby předložili skutečnosti odůvodňující výjimečně zahájení předčasného prozatímního přezkumu. Poté zaslala dotazníky týkající se téhož období jako původní šetření. Za těchto podmínek se Tribunál snažil zjistit, zda došlo ke změně okolností, která by mohla odůvodnit přezkum provedený orgány, a dospěl k závěru, že účelem tohoto postupu je pouze umožnit podnikům, které se neúčastnily původního řízení, dosáhnout individuálního zacházení (rozsudek ze dne 29. června 2000, *Medici Grimm v. Rada*, T-7/99, EU:T:2000:175, bod 83). V dané věci se tedy nejednalo o přezkum platných opatření, ale o opětovné zahájení původního řízení (rozsudek ze dne 29. června 2000, *Medici Grimm v. Rada*, T-7/99, EU:T:2000:175, bod 85).
- 81 Je třeba uvést, že pozdější judikatura k článku 11 odst. 3 nařízení č. 384/96 a čl. 11 odst. 3 základního nařízení se týkala existence či neexistence podstatné změny okolností a doplnila, že taková změna musí být trvalá (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 17. listopadu 2009, *MTZ Polyfilms v. Rada*, T-143/06, EU:T:2009:441, bod 41; ze dne 17. prosince 2010, *EWRIA a další v. Komise*, T-369/08, EU:T:2010:549, body 81 a 94, a ze dne 28. dubna 2015, *CHEMK a KF v. Rada*, T-169/12, EU:T:2015:231, bod 48, potvrzený v rámci kasačního opravného prostředku usnesením ze dne 9. června 2016, *CHEMK a KF v. Rada*, C-345/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:433, body 29 až 32).
- 82 Podle judikatury kromě toho platí, že v rámci přezkumu orgánům přísluší provést nejen zpětnou analýzu vývoje situace od zavedení původního konečného opatření, aby vyhodnotily nutnost zachování tohoto opatření nebo jeho změny za účelem vyrovnání dumpingu, který újmu způsobil, ale rovněž provést prospektivní analýzu předpokládaného vývoje situace, a to počínaje přijetím přezkumného

opatření s cílem vyhodnotit pravděpodobný dopad zrušení nebo změny uvedeného opatření (rozsudek ze dne 18. září 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, bod 55, a usnesení ze dne 9. června 2016, CHEMK a KF v. Rada, C-345/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:433, bod 31).

- 83 Ve světle výše uvedeného mohou orgány v rámci zpětné a prospektivní analýzy, kterou mají provést pro účely přezkumu, změnit jejich posouzení okolností. Konkrétně je třeba uvést, že čl. 11 odst. 3 základního nařízení uvádí, že orgány mohou „mimo jiné“ zkoumat nejen zda se okolnosti podstatně změnily, ale i zda stávající opatření dosahují zamýšlených účinků a odstraňují zjištěnou újmu. Z toho vyplývá, že uvedené ustanovení výslovně připouští, že orgány mohou dospět k závěru, že na rozdíl od jejich původního názoru nedostačují původně přijatá opatření k vyrovnání účinku dumpingu, který působí újmu, a že tedy tato opatření musí být změněna. Kromě toho z výrazu „mimo jiné“ vyplývá, že čl. 11 odst. 3 základního nařízení neposkytuje taxativní výčet otázek, které mohou být kromě podstatné změny okolností a dosažení zamýšlených účinků opatřeními zkoumány v rámci prozatímního přezkum. Článek 11 odst. 3 základního nařízení mimoto dodává, že „[v] tomto smyslu se při konečném zjišťování přihlédne ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům“. Orgány proto mohou zohlednit veškeré později poskytnuté důkazy, i když se týkají objektivních okolností, které se od původního šetření nezměnily.
- 84 Bylo by totiž nelogické, kdyby orgány musely uplatnit čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení způsobem, který se ukázal jako nesprávný ve světle důkazů poskytnutých v rámci prozatímního přezkumu, pouze z toho důvodu, že byl takto uplatněn v původním šetření. Takový závěr by byl tím spíše nelogický, že podle čl. 11 odst. 6 základního nařízení pouze prozatímní přezkum umožňuje změnu opatření, kdežto přezkum opatření před pozbytím platnosti může vést pouze k jejich zrušení nebo ponechání v platnosti.
- 85 Posouzení provedené v napadeném nařízení vycházelo v projednávané věci z trvalých, a nikoliv dočasných skutkových okolností, zejména ze zkrácení ceny benzenu a nevrácení 17 % DPH z vývozu benzenu. Jak Rada správně uvádí, mohla mít legitimně za to, že zkrácení ceny benzenu v Čínské lidové republice je trvalé, neboť neexistoval žádný údaj o tom, že bylo odstraněno. Navíc je třeba odmítnout argument žalobkyně týkající se rozdílných surovin použitých k výrobě benzenu v Čínské lidové republice, a sice koksů spíše než ropy, neboť neprokázala, že benzen vyrobený z ropy a benzen vyrobený z koksů mají odlišné vlastnosti odůvodňující tento rozdíl v ceně, jak bylo uvedeno v bodech 58 a 59 výše. Pokud jde o clo z vývozu benzenu ve výši 40 %, stačí uvést, že v napadeném nařízení je pouze uvedeno, že bylo během dotčeného období nahrazeno clem ve výši 0 %. S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že napadené nařízení není v rozporu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení.
- 86 Druhý žalobní důvod musí být tedy zamítnut jako neopodstatněný.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, jenž vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění

Argumenty účastnic řízení

- 87 Ve třetím žalobním důvodu žalobkyně uvádí, že napadené nařízení porušuje povinnost uvést odůvodnění, jež vyplývá z článku 296 SFEU, jakož i z čl. 6 odst. 7, čl. 11 odst. 3, čl. 14 odst. 2 a čl. 18 odst. 4 základního nařízení. V podstatě tvrdí, že v napadeném nařízení nebyly zohledněny některé její argumenty, nebo přinejmenším nebyly uvedeny důvody k jejich zamítnutí.
- 88 Rada, podporovaná intervenujícími společnostmi, argumenty žalobkyně zpochybňuje.

Závěry Tribunálu

- 89 Podle ustálené judikatury platí, že odůvodnění vyžadované článkem 296 SFEU musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl provést svůj přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky uvedeného článku 296 SFEU, musí být posuzována nejen s ohledem na znění tohoto aktu, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudek ze dne 30. září 2003, Eurocoton a další v. Rada, C-76/01 P, EU:C:2003:511, bod 88 a citovaná judikatura).
- 90 Kromě toho bylo rozhodnuto, že Rada není povinna v nařízení o uložení konečného antidumpingového cla konkrétně odůvodnit nezohlednění jednotlivých argumentů uplatněných účastníky řízení v průběhu správního řízení. Postačuje, aby toto nařízení obsahovalo jasné odůvodnění hlavních prvků, které se v projednávané věci vyskytly v analýze otázky, zda se náklady nejdůležitějších vstupů v zásadě zakládají na tržní hodnotě, pokud toto odůvodnění může objasnit důvody, pro které Rada vyloučila příslušné argumenty uplatněné z tohoto hlediska účastníky v rámci správního řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. prosince 1999, Petrotub a Republica v. Rada, T-33/98 a T-34/98, EU:T:1999:330, bod 151).
- 91 Odůvodnění aktu musí být nicméně obsaženo v samotném textu tohoto aktu a s výjimkou mimořádných okolností nemůže vycházet z písemných nebo ústních vysvětlení poskytnutých později, tedy v době, kdy je proti danému aktu již podána žaloba k unijnímu soudu (rozsudek ze dne 20. května 2015, Yuanping Changyuan Chemicals v. Rada, T-310/12, nezveřejněný, EU:T:2015:295, bod 174).
- 92 Z bodu 18 odůvodnění napadeného nařízení v projednávané věci vyplývá, že žádost žalobkyně o přiznání STH byla zamítnuta z důvodu, že cena jejích koupí benzenu byla zkreslena a v zásadě se nezakládala na tržní hodnotě. V rámci tohoto posouzení bylo v napadeném nařízení poukázáno na tři skutečnosti, jak vyplývá z bodu 51 výše, a sice na existenci značného rozdílu mezi cenami benzenu v Čínské lidové republice a v ostatních zemích s tržním hospodářstvím, na existenci cla z vývozu benzenu, i když bylo pozastaveno, a na nevrácení DPH z vývozu benzenu. V bodě 20 odůvodnění napadeného nařízení je doplněno, že i když žalobkyně zpochybnila závěry Komise, nedokázala vysvětlit nízkou cenu benzenu v Čínské lidové republice.
- 93 Z toho plyne, že napadené nařízení splňuje požadavky vyplývající z povinnosti uvést odůvodnění, jak byla vyložena v judikatuře uvedené v bodech 89 až 91 výše. V napadeném nařízení jsou totiž uvedeny zásadní úvahy, na kterých jsou založeny jeho závěry, i když neobsahuje konkrétní odůvodnění ke všem argumentům uplatněným žalobkyní ve správním řízení, zejména ke třem výše uvedeným skutečnostem.
- 94 Zprvce Rada v napadeném nařízení dospěla k závěru, že žalobkyně přijatelně nevysvětlila rozdíl v cenách benzenu zjištěný v Čínské lidové republice a v ostatních zemích s tržním hospodářstvím, zejména v Evropě a ve Spojených státech, a to navzdory poskytnutému vysvětlení, že její benzen byl vyroben z koksu, a nikoliv z ropy.
- 95 S ohledem na kontext a systematiku napadeného nařízení z toho vyplývá, že podle tohoto nařízení žalobkyně neprokázala, že benzen vyráběný z ropy a benzen vyráběný z koksu nejsou srovnatelnými výrobky, nebo že existují jiné důvody pro rozdíl v ceně těchto dvou výrobků v Čínské lidové republice a v ostatních zemích s tržním hospodářstvím. Jak tedy Rada správně tvrdí, výhrada týkající se cenové arbitráže byla implicitně obsažena v odůvodnění v napadeném nařízení.

- 96 Zadruhé je v napadeném nařízení pouze konstatována existence cla z vývozu benzenu, které bylo během období přezkumného šetření pozastaveno, jak tvrdí žalobkyně, aniž jsou z toho vyvozeny konkrétní závěry. Napadené nařízení tedy nelze kritizovat pro nedostatek odůvodnění nebo pro údajný rozpor v tomto ohledu.
- 97 Zatřetí argument žalobkyně, že nevrácení DPH z vývozu benzenu nepředstavovalo zásadní zásah státu, je irelevantní, jak vyplývá z bodů 52 až 54 a 63 výše, takže Radě nelze vytýkat, že v napadeném nařízení neuvedla důvody jeho zamítnutí.
- 98 Vytýkaná skutečnost vycházející z porušení povinnost uvést odůvodnění musí být tudíž zamítnuta. Odůvodnění poskytnuté v napadeném nařízení totiž umožňuje Tribunálu plně posoudit jeho opodstatněnost, jak vyplývá z analýzy prvního žalobního důvodu.
- 99 Vzhledem k tomu, že v rámci třetího žalobního důvodu se žalobkyně dovolává rovněž porušení čl. 6 odst. 7, čl. 11 odst. 3, čl. 14 odst. 2 a čl. 18 odst. 4 základního nařízení, avšak neposkytuje dostatečně jasné a přesné argumenty na podporu tohoto tvrzení, je třeba se zabývat otázkou přípustnosti tohoto tvrzení ve světle čl. 76 písm. d) jednacího řádu, jak je vykládán judikaturou (rozsudek ze dne 28. ledna 2009, *Centro Studi Manieri v. Rada*, T-125/06, EU:T:2009:19, bod 71).
- 100 Za předpokladu, že by tyto vytýkané skutečnosti musely být považovány za přípustné, pokud jde o údajné porušení čl. 6 odst. 7 základního nařízení, je třeba každopádně uvést, že toto ustanovení ukládá orgánům povinnost přihlédnout ke stanoviskům vyvážejícího výrobce, jako je žalobkyně, pokud jsou řádně doložena. Toto ustanovení nicméně neznamená, že orgány musí dospět k závěru, že tato stanoviska jsou odůvodněná. V projednávané věci je v bodě 20 odůvodnění napadeného nařízení poznamenáno, že žalobkyně zpochybnila závěry Komise. Zejména z oznámení týkajícího se přiznání STH kromě toho vyplývá, že Komise specificky zohlednila argument žalobkyně týkající se toho, že benzen, který používá, se vyrábí z koksu, a nikoliv z ropy. Navzdory tomu je v napadeném nařízení učiněn závěr, že žalobkyně nedokázala vysvětlit nízkou cenu benzenu na trhu Čínské lidové republiky. Vytýkaná skutečnost vycházející z porušení čl. 6 odst. 7 základního nařízení nemůže být tedy přijata.
- 101 Totéž platí pro údajné porušení čl. 11 odst. 3 základního nařízení. V rozsahu, v němž by výtka žalobkyně mohla být vykládána tak, že vychází z toho, že v napadeném nařízení nebylo přihlédnuto ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům v rámci prozatímního přezkumu, postačuje analogicky odkázat na úvahy uvedené v bodě 100 výše k zamítnutí této vytýkané skutečnosti. Přihlédnutí ke všem podstatným důkazům totiž nutně neznamená vyhovět požadavkům účastníka řízení na základě důkazů, které předložil.
- 102 Co se týče údajného porušení čl. 14 odst. 2 základního nařízení, stačí konstatovat, že napadené nařízení obsahuje shrnutí skutečností a zásadních úvah, o něž se opírají zjištění dumpingu, zejména v bodech 15 až 35 jeho odůvodnění. Tato výtka musí být tedy zamítnuta.
- 103 Konečně pokud jde o údajné porušení čl. 18 odst. 4 základního nařízení, je třeba připomenout, že podle bodu 20 odůvodnění napadeného nařízení, jakož i podle oznámení týkajícího se žádosti o přiznání STH a dokumentu poskytujícího konečné informace byla důvodem k zamítnutí důkazů a argumentů poskytnutých žalobkyní skutečnost, že navzdory těmto důkazům a argumentům nemohla žalobkyně vysvětlit nízkou cenu benzenu na trhu Čínské lidové republiky. Výtka vycházející z porušení čl. 18 odst. 4 základního nařízení je tudíž třeba rovněž zamítnout.
- 104 S ohledem na výše uvedené musí být tedy třetí žalobní důvod zamítnut jako neopodstatněný.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, jenž vychází z porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) druhého pododstavce základního nařízení

Argumenty účastnic řízení

- 105 Ve čtvrtém žalobním důvodu se žalobkyně dovolává porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) druhého pododstavce základního nařízení. Tvrdí, že ačkoli rozhodnutí o tom, zda splňuje kritéria, na základě kterých má nárok na přiznání STH, mělo být přijato do tří měsíců od zahájení šetření, v projednávané věci se jednalo o lhůtu šesti měsíců.
- 106 Tvrdí, že pokud by toto rozhodnutí bylo přijato ve lhůtě tří měsíců, napadené nařízení a antidumpingová cla by mohla být odlišná. V tomto ohledu upřesňuje, že Komise založila své rozhodnutí o odepření STH na informacích získaných během inspekci na místě, které byly provedeny po uplynutí lhůty tří měsíců, zejména pokud jde o kupní cenu benzenu. Žalobkyně má tedy za to, že pokud by rozhodnutí bylo přijato ve stanovené lhůtě, byl by jí v důsledku toho přiznán STH, neboť orgány neměly v daném okamžiku k dispozici informace o kupní ceně benzenu, které byly zásadní pro odmítnutí přiznat jí tento status.
- 107 Kromě toho uvádí, že otázky týkající se údajného cla z vývozu benzenu a nevrácení DPH vyvstaly po uplynutí lhůty tří měsíců, jak vyplývá ze správního spisu.
- 108 V replice žalobkyně uvádí, že pokud by dumpingové rozpětí bylo vypočítáno na základě informací, které poskytla, bylo by podstatně nižší, než jak je stanoveno v napadeném nařízení.
- 109 Podle judikatury je navíc cílem lhůty tří měsíců zajistit, že rozhodnutí, zda vyvážející výrobce splňuje kritérium umožňující přiznání STH, nebude přijato na základě jeho dopadu na výpočet antidumpingových cel, což nebylo v projednávané věci dodrženo.
- 110 Rada, podporovaná intervenujícími společnostmi, argumenty žalobkyně zpochybňuje.

Závěry Tribunálu

- 111 Článek 2 odst. 7 písm. c) druhý pododstavec základního nařízení, ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutečností projednávané věci, stanoví, že rozhodnutí o tom, zda výrobce splňuje kritéria uvedená v prvním pododstavci daného ustanovení, se přijme do tří měsíců od zahájení šetření po zvláštní konzultaci poradního výboru a poté, co výrobní odvětví Unie dostanou možnost zaujmout stanovisko. Toto rozhodnutí platí pro celé řízení.
- 112 Dne 29. července 2011 Komise zveřejnila oznámení o zahájení částečného prozatímního přezkumu na základě čl. 11 odst. 3 základního nařízení. Lhůta tří měsíců tedy uplynula dne 29. října 2011. Komise přitom zaslala žalobkyni své oznámení týkající se žádosti o přiznání STH dne 1. února 2012.
- 113 Úvodem je třeba upřesnit, že čl. 2 odst. 7 písm. c) druhý pododstavec základního nařízení neobsahuje žádný údaj o tom, jaké důsledky má překročení lhůty tří měsíců Komisí. Podle judikatury totiž každé překročení této lhůty Komisí nevede automaticky ke zrušení následně přijatého nařízení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. března 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision v. Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, body 115 a 116, a ze dne 10. října 2012, Ningbo Yonghong Fasteners v. Rada, T-150/09, nezveřejněný, EU:T:2012:529, bod 53).
- 114 Vzhledem k tomu, že čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení stanoví výjimku ze způsobu určení běžné hodnoty, jenž je uveden v odst. 7 písm. a) téhož článku, tato výjimka musí být kromě toho vykládána striktně. Nemůže se tedy automaticky uplatnit v případě, že Komise překročí lhůtu tří

měsíců, neboť neexistuje ustanovení, které by tak stanovilo (rozsudek ze dne 18. března 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision v. Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, bod 121).

- 115 Z judikatury vyplývá, že legalita napadeného nařízení může být takovou nesrovnalostí, jako je překročení lhůty tří měsíců, dotčena pouze tehdy, pokud žalobce prokáže, že pokud by odpověď na žádost o přiznání STH byla poskytnuta ve lhůtách, mohla být odlišná, a tedy příznivější pro zájmy uvedeného účastníka řízení [rozsudek ze dne 25. října 2011, Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing v. Rada, T-192/08, EU:T:2011:619, bod 303; v tomto smyslu viz rovněž rozsudky ze dne 18. března 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision v. Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, bod 138, a ze dne 18. září 2012, Since Hardware (Guangzhou) v. Rada, T-156/11, EU:T:2012:431, bod 160].
- 116 Žalobkyně v projednávané věci tvrdí, že pokud by rozhodnutí bylo přijato ve stanovené lhůtě, bylo by příznivé, neboť orgány neměly v daném okamžiku k dispozici informace o kupní ceně benzenu, které byly rozhodující k odeprání STH. Tuto argumentaci nelze přijmout.
- 117 Zaprvé je třeba připomenout, že jak bylo uvedeno v bodě 45 výše, důkazní břemeno ohledně toho, že splňuje podmínky uvedené v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, nese žalobkyně.
- 118 Zadruhé je třeba uvést, že podle oznámení o zahájení částečného prozatímního přezkumu poskytly společnosti, které podaly tuto žádost, důkazy, z nichž *prima facie* vyplývá, že žalobkyně těžila výhody z některých státních opatření, která měnila strukturu jejích skutečných výrobních nákladů. Orgány tak měly určité pochybnosti o tom, že s žalobkyní může být i nadále zacházeno jako s podnikem v tržním hospodářství, a to zejména s ohledem na tvrzení, že koupila benzen za zkreslené ceny.
- 119 Zatřetí žalobkyně navzdory tomu ve své žádosti o přiznání STH neposkytla údaje o ceně, za jakou benzen koupila. Komise tedy v žádosti o informace ze dne 3. října 2011 výslovně žalobkyni vyzvala, aby poskytla důkazy o tom, že cena jejích koupí benzenu se zakládá na tržní hodnotě. Dne 17. října 2011, tedy před uplynutím lhůty tří měsíců, žalobkyně v odpověď na tuto žádost upřesnila, že její benzen je vyráběn z koksu, a nikoliv z ropy, a poskytla údaje o jeho kupní ceně ve formě diagramu. Komise zkontrolovala tyto údaje během inspekce na místě ve dnech 14. a 15. listopadu 2011, tedy po uplynutí dotčené lhůty.
- 120 S ohledem na výše uvedené je třeba mít za to, že v okamžiku uplynutí lhůty tří měsíců žalobkyně neposkytla dostatečné důkazy o tom, že splnila zejména podmínku stanovenou v čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážce druhé části věty základního nařízení. Ve skutečnosti orgány měly v daném okamžiku k dispozici závažné indicie o tom, že žalobkyně tuto podmínku nesplnila.
- 121 Žádný z argumentů žalobkyně nemůže tento závěr vyvrátit.
- 122 Zaprvé úvahy týkající se údajného cla z vývozu benzenu a nevrácení DPH z vývozu se týkají rovněž otázky, zda se cena, za kterou žalobkyně benzen koupila, v zásadě zakládala na tržní hodnotě, přičemž tato byla zpochybněna před uplynutím lhůty tří měsíců.
- 123 Zadruhé, jak správně uvádí Rada, výpočty dumpingového rozpětí, které žalobkyně poskytla v replice, jsou pouze jejími vlastními výpočty. Neprokazuje to, že pokud by bylo rozhodnutí týkající se přiznání STH přijato ve stanovené lhůtě, Rada by měla přijmout tytéž výpočty, nebo dokonce uskutečnit podobné výpočty. Tyto výpočty jsou kromě toho patrně založeny na předpokladu, že žalobkyni měl být přiznán STH, neboť patrně srovnávají prodejní cenu na čínském vnitřním trhu a vývozní prodejní cenu. Vzhledem k výše uvedenému je však tento předpoklad nesprávný.
- 124 Zatřetí na rozdíl od toho, co patrně navrhuje žalobkyně, judikatura, kterou uvádí, neumožňuje dospět k závěru, že napadené nařízení musí být zrušeno z toho důvodu, že když bylo rozhodnutí o STH přijato po uplynutí lhůty tří měsíců, měla Komise k dispozici veškeré informace potřebné pro výpočet

dumpingového rozpětí v případě přiznání STH (rozsudky ze dne 14. listopadu 2006, Nanjing Metalink v. Rada, T-138/02, EU:T:2006:343, bod 44; ze dne 18. března 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision v. Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, bod 127, a ze dne 10. října 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener a Shanghai Prime Machinery v. Rada, T-170/09, nezveřejněný, EU:T:2012:531, bod 50).

- 125 Tato judikatura ve skutečnosti stanoví, že čl. 2 odst. 7 písm. c) poslední věta základního nařízení brání tomu, aby orgány po přijetí rozhodnutí o STH toto původní rozhodnutí následně přehodnotily v závislosti na jeho účinku na výpočet dumpingového rozpětí. Orgány však mohou toto původní rozhodnutí přehodnotit, pokud jsou předloženy nové důkazy nebo v určitých situacích i při neexistenci nových důkazů ve světle zásad legality a řádné správy (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. března 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision v. Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, bod 127, a ze dne 8. listopadu 2011, Zhejiang Harmonic Hardware Products v. Rada, T-274/07, nezveřejněný, EU:T:2011:639, body 37 až 39). Každopádně stačí konstatovat, že v projednávané věci orgány nepřehodnotily rozhodnutí týkající se STH, neboť uvedený status nebyl v průběhu šetření v rámci částečného prozatímního přezkumu nikdy přiznán.
- 126 S ohledem na výše uvedené musí být čtvrtý žalobní důvod zamítnut jako neopodstatněný.

K pátému žalobnímu důvodu, jenž vychází z porušení čl. 20 odst. 2 základního nařízení a z porušení práva na obhajobu

Argumenty účastnic řízení

- 127 V pátém žalobním důvodu se žalobkyně dovolává porušení čl. 20 odst. 2 základního nařízení a porušení práva na obhajobu.
- 128 Konkrétně uvádí, že Komise v dokumentu poskytujícím konečné informace ze dne 11. dubna 2012 uvedla, že běžná hodnota byla určena na základě informací získaných od spolupracujícího výrobce ve srovnatelné zemi, a sice v Argentině. Ačkoli tento výrobce uváděl dotčený výrobek na jejím vnitřním trhu, s ohledem na rozdíly ve výrobní metodě mezi Argentinou a Čínskou lidovou republikou bylo rozhodnuto vypočítat běžnou hodnotu, spíše než použít prodejní ceny na vnitřním trhu. Běžná hodnota pro L-(+)-vinnou kyselinu, kterou vyráběl argentinský výrobce, byla tedy vypočítána z výrobních nákladů v Argentině při zohlednění rozdílů ve výrobní metodě. Vzhledem k tomu, že argentinský výrobce nevyráběl DL-vinnou kyselinu, její běžná hodnota byla vypočtena za použití zjištěného rozdílu v ceně obou typů výrobků. V dokumentu poskytujícím informace je uvedeno, že z důvodů souvisejících s důvěrností nebylo možné poskytnout podrobnější informace o běžné hodnotě, neboť pouze jeden argentinský výrobce v průběhu řízení plně spolupracoval.
- 129 Žalobkyně dodává, že ve svých připomínkách k dokumentu poskytujícímu konečné informace ze dne 25. dubna 2012 uvedla, že Komise neposkytla podstatné informace o metodě výpočtu běžné hodnoty pro DL-vinnou kyselinu, zejména o zdroji cen L-(+)-vinné kyseliny a DL-vinné kyseliny a o faktorech ovlivňujících srovnání cen.
- 130 Žalobkyně tvrdí, že zamítnutí její žádosti o vypočtení běžné hodnoty DL-vinné kyseliny v bodě 38 odůvodnění napadeného nařízení z důvodu, že není možné poskytovat takové informace, aniž by byly prozrazeny informace o výrobních metodách a nákladech dotčeného argentinského výrobce, je porušením práva na obhajobu a čl. 20 odst. 2 základního nařízení.
- 131 Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že jelikož výrobce ve srovnatelné zemi nevyráběl DL-vinnou kyselinu, orgány při výpočtu běžné hodnoty DL-vinné kyseliny podle všeho nejprve porovnaly některé ceny L-(+)-vinné kyseliny a DL-vinné kyseliny a poté tento rozdíl uplatnily na běžnou hodnotu vypočtenou pro L-(+)-vinnou kyselinu ve srovnatelné zemi. Žalobkyně přitom nemohla vyjádřit své stanovisko ke

správnosti porovnání cen, které bylo v napadeném nařízení učiněno mezi L-(+)-vinnou kyselinou a DL-vinnou kyselinou. Podle žalobkyně navíc údaje o DL-vinné kyselině nemohly představovat důvěrné informace o výrobci ze srovnatelné země, neboť tento výrobce tento výrobek nevyráběl. Každopádně bylo možné sdělit důvěrné informace v souhrnné formě nebo s uvedením rozsahu spíše než přesných čísel.

- 132 Rada namítá, že toto tvrzení je neurčité a neopodstatněné. Rada sdělila metodologii a vysvětlila, které faktory byly upraveny. V napadeném nařízení bylo konkrétně uvedeno, že orgány použily výrobní náklady L-(+)-vinné kyseliny výrobce ve srovnatelné zemi, nahradily náklady surovin v Argentině průměrnou tržní cenou benzenu a upravily prodejní, správní a režijní náklady výrobce ve srovnatelné zemi. V případě DL-vinné kyseliny byly v napadeném nařízení zohledněny rozdíly v ceně L-(+)-vinné kyseliny a kyseliny vinné DL za účelem výpočtu běžné hodnoty. Rada trvá na tom, že nemohla poskytnout údaje použité při výpočtu běžné hodnoty L-(+)-vinné kyseliny, aniž prozradila důvěrné obchodní informace týkající se výrobce ve srovnatelné zemi.
- 133 Rada v duplice dodává, že bylo zjevné, že orgány při výpočtu rozdílu v ceně L-(+)-vinné kyseliny a DL-vinné kyseliny vycházely z vývozních cen Čínské lidové republiky.
- 134 V odpověď na otázky Tribunálu položené na jednání Rada a Komise upřesnila, že při výpočtu rozdílu v ceně L-(+)-vinné kyseliny a DL-vinné kyseliny vycházely z cen uplatňovaných žalobkyní a dalším spolupracujícím čínským vyvážejícím výrobcem. Vzhledem k tomu, že ceny žalobkyně byly jednou ze dvou složek použitých při výpočtu uvedeného rozdílu, mohla by žalobkyně, pokud by orgány poskytly tyto údaje, dovést ceny svého konkurenta, které jsou citlivými obchodními informacemi.
- 135 Intervenující společnosti mají za to, že orgány mohly právem odepřít sdělení citlivých obchodních informací týkajících se výrobních nákladů konkurenta.
- 136 Žalobkyně ve vyjádření ke spisu vedlejších účastnic upřesňuje, že nežádala o informace týkající se výrobce ve srovnatelné zemi.

Závěry Tribunálu

- 137 V pátém žalobním důvodu se žalobkyně dovolává porušení práva na obhajobu a čl. 20 odst. 2 základního nařízení v rozsahu, v němž jí orgány neposkytly podstatné informace o metodě výpočtu běžné hodnoty pro DL-vinnou kyselinu, zejména o zdroji cen L-(+)-vinné kyseliny a DL-vinné kyseliny a o faktorech ovlivňujících srovnání cen.
- 138 Podle čl. 20 odst. 2 základního nařízení mohou strany požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je doporučeno uložení konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení bez přijetí opatření.
- 139 Z ustálené judikatury vyplývá, že dodržování práva na obhajobu v každém řízení vedeném vůči osobě, které může vést k přijetí aktu nepříznivě zasahujícího do jejího právního postavení, je základní zásadou unijního práva, která musí být zaručena, i když neexistuje žádná právní úprava týkající se dotčeného řízení (viz rozsudek ze dne 1. října 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada, C-141/08 P, EU:C:2009:598, bod 83 a citovaná judikatura). Tato zásada má při antidumpingových šetřeních klíčový význam (viz rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 77 a citovaná judikatura).

- 140 Na základě uvedené zásady musí být zúčastněným podnikům v průběhu správného řízení umožněno, aby užitečně sdělily své stanovisko k realitě a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům, které Komise použila na podporu svého tvrzení o dumpingové praxi a z toho vzniklé újmy (rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 76).
- 141 Podle judikatury navíc unijní orgány musí při plnění své informační povinnosti jednat s veškerou požadovanou řádnou péčí a snažit se poskytnout dotyčným podnikům v rozsahu, v němž zůstává zajištěno zachování obchodního tajemství, údaje užitečné k obraně jejich zájmů a v případě potřeby i bez návrhu zvolit vhodný způsob takového sdělení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 20. března 1985, *Timex v. Rada a Komise*, 264/82, EU:C:1985:119, bod 30; ze dne 27. června 1991, *Al-Jubail Fertilizer v. Rada*, C-49/88, EU:C:1991:276, bod 17, a ze dne 3. října 2000, *Industrie des poudres sphériques v. Rada*, C-458/98 P, EU:C:2000:531, bod 99).
- 142 Informační povinnost, kterou mají unijní orgány v oblasti antidumpingu, musí být v souladu s povinností zachovávat důvěrnou povahu informací (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 25. září 1997, *Shanghai Bicycle v. Rada*, T-170/94, EU:T:1997:134, bod 121, a ze dne 18. prosince 1997, *Ajinomoto a NutraSweet v. Rada*, T-159/94 a T-160/94, EU:T:1997:209, bod 83). Povinnost zachovávat důvěrnou povahu informací nicméně nemůže právo na obhajobu zbavit jeho podstaty (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. března 1985, *Timex v. Rada a Komise*, 264/82, EU:C:1985:119, bod 29).
- 143 Z judikatury rovněž vyplývá, že dostatečnou povahu informací poskytnutých unijními orgány je třeba posoudit v závislosti na tom, jak specifické jsou požadované informace (rozsudek ze dne 18. prosince 1997, *Ajinomoto a NutraSweet v. Rada*, T-159/94 a T-160/94, EU:T:1997:209, bod 93).
- 144 Je třeba připomenout, že žalobkyni nelze uložit povinnost prokázat, že rozhodnutí orgánů by bylo odlišné, ale pouze to, že taková hypotéza není zcela vyloučena, jelikož žalobkyně by mohla lépe zajistit svou obhajobu, kdyby nedošlo k procesnímu pochybení zasahujícím takto konkrétně do práva na obhajobu (rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, body 78 a 79).
- 145 Žalobkyně má naproti tomu povinnost konkrétně prokázat, jak by mohla lépe zajistit svou obhajobu, kdyby nedošlo k takovému pochybení, aniž se bude pouze dovolávat nemožnosti poskytnout vyjádření k hypotetickým situacím (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. června 2016, *Growth Energy a Renewable Fuels Association v. Rada*, T-276/13, EU:T:2016:340, bod 264).
- 146 V projednávané věci je třeba konstatovat, že z dokumentu poskytujícího konečné informace vyplývá, že vzhledem k tomu, že argentinský výrobce nevyráběl DL-vinnou kyselinu, byla běžná hodnota vypočtena na základě zjištěného rozdílu v ceně obou typů výrobků. Žalobkyně ve svých připomínkách k dokumentu poskytujícímu konečné informace konkrétně požádala o informace o metodě výpočtu běžné hodnoty pro DL-vinnou kyselinu, zejména o zdroji cen L-(+)-vinné kyseliny a DL-vinné kyseliny a o faktorech ovlivňujících srovnání cen. Navzdory této žádosti je v bodě 29 odůvodnění napadeného nařízení stejně jako v dokumentu poskytujícím konečné informace uvedeno, že vzhledem k tomu, že argentinský výrobce nevyráběl DL-vinnou kyselinu, byla běžná hodnota vypočtena na základě rozdílu v cenách obou typů výrobku. Navíc podle bodu 38 odůvodnění napadeného nařízení žalobkyně požadovala další upřesnění, což však muselo být odmítnuto z důvodu nemožnosti poskytovat tyto informace, aniž byly prozrazeny informace o výrobních metodách a nákladech argentinského výrobce.
- 147 Z bodu 61 repliky vyplývá, že žalobkyně pochopila, že při výpočtu běžné hodnoty DL-vinné kyseliny orgány nejprve srovnaly některé ceny L-(+)-vinné kyseliny a DL-vinné kyseliny a poté tento rozdíl použily na běžnou hodnotu vypočítanou pro L-(+)-vinnou kyselinu ve srovnatelné zemi.

- 148 Orgány nicméně neinformovaly žalobkyni o původu cen L-(+)-vinné kyseliny a DL-vinné kyseliny, které byly použity pro výpočet rozdílu v cenách, jenž sloužil k výpočtu běžné hodnoty DL-vinné kyseliny. Rada až ve fázi dupliky uvedla, že orgány při výpočtu rozdílu v cenách L-(+)-vinné kyseliny a DL-vinné kyseliny vycházely z vývozních cen Čínské lidové republiky. V odpověď na otázky Tribunálu orgány poprvé na jednání upřesnily, že ceny použité pro srovnání pocházely od samotné žalobkyně a dalšího dotčeného vyvážejícího výrobce v Čínské lidové republice, tedy od dvou jediných dotčených vyvážejících výrobců spolupracujících při šetření. Je nutno konstatovat, že tyto informace nebyly žalobkyni poskytnuty včas během správního řízení.
- 149 Orgány kromě toho žalobkyni nikdy nesdělily rozdíl v cenách L-(+)-vinné kyseliny a DL-vinné kyseliny.
- 150 Mezi účastnicemi řízení je nesporné, že DL-vinná kyselina je vyráběna pouze v Čínské lidové republice. Na rozdíl od toho, co tvrdila Rada v duplice, však z dokumentu poskytujícího konečné informace nebo z napadeného nařízení nelze nutně dovodit, že ceny použité při výpočtu rozdílu v ceně L-(+)-vinné kyseliny a DL-vinné kyseliny pocházely od výrobců usazených v této zemi. Nic by v zásadě nebránilo tomu, aby Komise tento rozdíl vypočetla na základě ceny DL-vinné kyseliny v Čínské lidové republice a ceny L-(+)-vinné kyseliny jinde ve světě.
- 151 Z bodu 28 dupliky vyplývá, že vysvětlení poskytnuté Radou, že nemohla žalobkyni poskytnout důvěrné informace o argentinském výrobcu, souviselo s výpočtem běžné hodnoty L-(+)-vinné kyseliny, a nikoliv se srovnáním cen DL-vinné kyseliny a L-(+)-vinné kyseliny.
- 152 Na jednání orgány tvrdily, že odmítnutí poskytnout informace týkající se rozdílu v cenách DL-vinné kyseliny a L-(+)-vinné kyseliny vychází ze skutečnosti, že žalobkyně by na základě těchto informací mohla zjistit ceny svého konkurenta, tedy jiného vyvážejícího výrobce, které představují citlivé obchodní informace.
- 153 Podle judikatury však musí být legalita unijního aktu posuzována podle skutkového a právního stavu existujícího ke dni, kdy byl akt přijat, takže Tribunál nemůže důvody uplatněné během šetření nahradit jinými důvody, které byly poprvé uplatněny až před ním (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 150). Odmítnutí zpřístupnit dotčené informace tedy nelze ospravedlnit důvodem uplatněným během ústní části řízení před Tribunálem, tedy ochranou obchodních zájmů konkurenta žalobkyně, jak žalobkyně správně uvedla na jednání.
- 154 Je tedy třeba dospět k závěru, že napadené nařízení neodkazuje na žádné platné důvody pro odmítnutí sdělit informace o rozdílu v cenách DL-vinné kyseliny a L-(+)-vinné kyseliny.
- 155 Je třeba uvést, že rozdíl v cenách L-(+)-vinné kyseliny a DL-vinné kyseliny je jedním ze základních prvků výpočtu běžné hodnoty DL- kyseliny, přičemž dalším prvkem je hodnota L-(+)-vinné kyseliny vypočítaná na základě informací poskytnutých argentinským výrobcem. Žalobkyně uvedla, že pokud by obdržela informace o rozdílu v cenách, mohla je srovnat s vlastními údaji, aby se ujistila, že rozdíl v cenách je přinejmenším v souladu s těmito údaji, což by jí umožnilo vyloučit existenci významných chyb.
- 156 V tomto ohledu je užitečné připomenout, že podle judikatury skutečnost, že jsou k dispozici podrobné výpočty provedené Komisí a údaje, které byly k těmto výpočtům použity, obecně zúčastněným stranám umožňuje předložit vyjádření, která lépe hájí jejich zájmy. Tyto strany takto mohou přesně ověřit způsob, jak Komise tyto údaje využila, a porovnat je s vlastními výpočty, což jim umožní zjistit případné nedostatky na straně Komise, které by jinak nešlo zjistit. Ostatně i postup orgánů svědčí o tom, že se tyto orgány samy domnívají, že skutečnost, že zúčastněné strany mají k dispozici stran stanovení dumpingového rozpětí podrobné výpočty, jim umožňuje účinně uplatňovat jejich právo na obhajobu (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 208).

- 157 Podle judikatury citované v bodě 144 výše navíc nelze žalobkyni uložit povinnost prokázat, že rozhodnutí orgánů by bylo odlišné, ale pouze že taková hypotéza není zcela vyloučena, jelikož žalobkyně by mohla lépe zajistit svou obhajobu, kdyby nedošlo k procesnímu pochybení zasahujícím takto konkrétně do práva na obhajobu.
- 158 Tyto požadavky jsou v projednávané věci splněny, jelikož orgány odmítly poskytnout informace o rozdílu v cenách DL-vinné kyseliny a L-(+)-vinné kyseliny, aniž včas poskytly platné odůvodnění. Je nesporné, že tento rozdíl byl zásadní pro výpočet běžné hodnoty DL-vinné kyseliny. Žalobkyně navíc tvrdí, že kdyby měla k dispozici tyto informace, mohla by zejména vyloučit existenci zjevných chyb. Žalobkyně by tudíž mohla lépe zajistit svou obhajobu, kdyby nedošlo k tomuto procesnímu pochybení.
- 159 Konečně v rámci antidumpingového šetření nemůže být orgánům uložena absolutní povinnost odepřít zpřístupnění informací týkajících se obchodního tajemství, aniž posoudily konkrétní okolnosti případu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, body 165 a 199). Tribunál tedy nemůže předjímat výsledek, ke kterému by orgány dospěly při přezkumu žádosti o informace týkající se rozdílu v cenách, a to ve světle důvodů, které by mohly platně zohlednit.
- 160 Na základě čl. 20 odst. 2 základního nařízení a práva na obhajobu proto orgány měly v zásadě poskytnout žalobkyni přístup k požadovaným informacím o rozdílu v cenách DL-kyseliny a L-(+)-vinné kyseliny, jelikož včas neuvedly platný důvod pro toto odepření.
- 161 S ohledem na výše uvedené musí být pátému žalobnímu důvodu vyhověno.

K nákladům řízení

- 162 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Avšak čl. 135 odst. 1 jednacího řádu stanoví, že v souladu s požadavky ekvity může Tribunál rozhodnout, že účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, ponese vlastní náklady řízení a nahradí pouze část nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení, nebo se mu náhrada nákladů řízení neuloží.
- 163 Vzhledem k tomu, že žalobě bylo vyhověno jen zčásti, budou okolnosti projednávaného případu správně zohledněny rozhodnutím, že žalobkyně ponese polovinu vlastních nákladů řízení. Rada ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.
- 164 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Komise tedy ponese vlastní náklady řízení.
- 165 Podle čl. 138 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozhodnout, že vlastní náklady řízení nesou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci uvedení v odstavcích 1 a 2. Za okolností projednávaného sporu je třeba rozhodnout, že intervenující společnosti ponесou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

- 1) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 626/2012 ze dne 26. června 2012, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 349/2012 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky, se zrušuje v rozsahu, v němž se vztahuje na Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.**

- 2) Rada Evropské unie nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Changmao Biochemical Engineering a ponese vlastní náklady řízení.
- 3) Changmao Biochemical Engineering ponese polovinu vlastních nákladů řízení.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.
- 5) Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl a Comercial Química Sarasa, SL ponесou vlastní náklady řízení.

Collins

Kančeva

Barents

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 1. června 2017.

Podpisy.